

omtale. Det har ikke været fremdraget her, men ærede Medlemmer ville have set i Bladene, at der i England er faldet en Dom, hvorved en handlende er idømt en Bøde for at have forhandlet dansk Smør, der indeholdt over 16 pCt. Vand. Den Slags Bladmeddelelser virke altid foruroligende, og jeg vil da benytte Lejligheden til at sige, at der har været nedsat en Kommission angaaende Handel med Landbrugsprodukter, og der har dette Spørgsmaal været drøftet, og af Regeringens Repræsentant er der, allerede før denne Dom er bleven fældet, blevet forelagt et Udkast til en Lov, der sikkert snart vil kunne forelægges her, og som gaar ud paa at forbyde Udførsel af dansk Smør her fra Landet, naar det indeholder over 16 pCt. Vand. Jeg tror, at det af Hensyn til vort gode Renommé paa det engelske Marked vil være nødvendigt, og jeg haaber ogsaa, at ærede Medlemmer, naar et saadant Forslag kommer til at foreligge, ville give det fornøden Støtte, saa at det hurtigt kan gennemføres her i Tinget.

Det var de Bemærkninger, som jeg i Øjeblikket finder Anledning til at gøre. Formodentlig vil der blive Lejlighed for mig til senere at faa Ordet under denne Forhandling.

Udenrigsministeren (Scavenius): Jeg har kun een Bemærkning at svare paa, saa at jeg ikke i lang Tid skal lægge Beslag paa Tingets Opmærksomhed. Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Schack) har under sin Omtale af Udsendelsen af den islandske Regeringskonsulent henstillet, om det ikke var formaalstjenligt, at Ministeriet var kendt med Hr. Jonssons Udsendelse og særlig havde et vaagent Øje med hans Opræden hos fremmede Magter. Jeg skal hertil kun sige, at Udenrigsministeriet har haft og har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. Jeg har til Hensigt at forhandle med min højtærede Kollega, den islandske Minister, om denne Sag, og jeg antager, at det høje Ting vil indse, at saa længe disse Forhandlinger ikke ere afsluttede, ser jeg mig ikke i Stand til at gaa nærmere ind paa Spørgsmaalet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Nielsen): Slet saa hurtigt som min meget ærede Kollega og Nabo her kan jeg ikke gøre mig færdig. Men jeg skal tale saa kort som muligt. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den

Valgkreds (Sabroe) har stillet nogle Spørgsmaal, som vedrøre baade den højtærede Konseilspræsident som Forsvarsminister og mig, deriblandt et Spørgsmaal, som den højtærede Konseilspræsident har svaret paa for sit Vedkommende, om en Præst, der ved en Begravelse af en Rekrut havde brugt nogle Ord, som Krigsministeriet mente, at han ikke var berettiget til at bruge, fordi han havde dømt de militære, før han vidste rigtig Besked. Nu vide de Herrer maaske, at der for nogle Aar siden blev sluttet et Kompromis mellem Sabelen og den bløde Hat. Men det kan undertiden gaa saadan, at der kan komme en Kurre paa Traaden, og her er en lille Kurre paa Traaden mellem Forsvarsministerens og Kultusministerens Mening om denne Sag. Jeg mener nemlig, at Kultusministeriet var lidt for hurtigt til at rette sig efter den Anmodning, Krigsministeriet stillede om at tildele vedkommende Præst en Irettesættelse. Jeg tror, man skulde have ventet lidt dermed, saa var maaske det sket, som muligt kan ske, at nogle Vidner i en privat anlagt Sag kunde oplyse, at Præsten alligevel havde noget mere Ret til at sige, hvad han har sagt, end det straks saa ud til. I alt Fald er Kultusministeriet beredt til, hvis det viser sig, at de Oplysninger, der straks bleve givne fra Krigsministeriet, ikke vare ganske akkurate, at give Præsten den Oprensning, han da bør have.

Dernæst udtalte det samme ærede Medlem sig i forskellige Retninger og med den levende Interesse for Stakler, som jeg mener, det ærede Medlem har, om Forholdene paa Ebberødgaard. Det ærede Medlem mente, at Kultusministeriet i alle Henseender havde Tilsyn med og i en vis Forstand Raadighed over Ebberødgaard. Saaledes er det jo ikke. Ebberødgaard er en selvejende Institution, der kun staar under Kultusministeriets Tilsyn og under en vis Kontrol, dog ikke saa særlig vidtrækkende. Men Kultusministeriet har adskilligt Kendskab til Forholdene derude, og jeg kan derfor ogsaa nok svare paa adskillige af de Spørgsmaal, der bleve stillede. De Angreb, der af det ærede Medlem blev rettet mod Professor Friis, ere sikkert adskilligt overdrevne, og jeg mener, at de snarest bør tilbagevises. Da Professor Friis blev ansat paa Ebberødgaard, skete det med Anbefaling fra en Mand som Professor Knud Pontoppidan, der netop tilraadede at tage Friis som den, der vilde passe bedst, det vil vist ogsaa alle hans Kolleger anerkende. Om der kan